

Daan Manneke in Middelburg

Gerard van der Leeuw

Op 12 oktober jl. traden maar liefst zes pianisten op in de mooie concertzaal van Middelburg: Daniël Kramer, Kelvin Grout, Geoffrey Madge, Hannes Minnaar, Jelena Bazova en Ralph van Raat: geen kleine jongens! De reden? De première van Daan Manneke's *Grote Archipel voor piano*, waarvan elk van de delen aan een van de zes pianisten is opgedragen. Een avond om nooit te vergeten!

In een soort voorprogramma speelden de zes pianisten werk van componisten die Daan Manneke diepgaand hebben beziggehouden: Claude Debussy (Kramer), Frank Bridge (Grout), Stefan Wolpe (Madge), Olivier Messiaen (Minnaar), Ton de Leeuw (Bazova) en tot slot Manneke zelf (van Raat).

Voor de pauze waren er een paar probleemtjes: één snaar in de vleugel vertikte het - het was ook uitzonderlijk warm! - om op toon te blijven, zo zeer dat tot twee keer toe de hulp van een stemmer moest worden ingeroepen. Kelvin Grout kon zelfs een van

de geplande werken van Bridge niet uitvoeren. Jammer, maar na de pauze bleek het instrument in blakende vorm! Luctor et emergo. En dat was nodig ook, want Daan Manneke schreef een onge-meen rijk en veeleisend werk. Een ode aan zijn geboortegrond: de provincie Zeeland. Een Archipel aan stemmingen, angsten (de alom aanwezige watersnood), sferen, blinken en verzinken. Het geheel, als in Moessorsky's *Schilderijtentoonstelling* aan elkaar 'gepraat' door een soort koraal en net als in dat werk: overal klokken! Een vanzelfsprekend hoogtepunt was dan ook deel III: *Nachtmuziek* (een titel die natuurlijk alludeert op Mahler en Bartók): een *In memoriam Jacques Maassen*, de in 2013 overleden beiaardier van Manneke's woonplaats Breda. Van het concert is gelukkig een opname gemaakt. Zodra de cd er is kom ik op dit werk terug.

Het was een ronduit grandioos concert, dat ik gelukkig dankzij mijn in Vlissingen woonachtige neef Daan (nomen est omen) kon bijwonen.

uit: De Rode Leeuw nr. 231